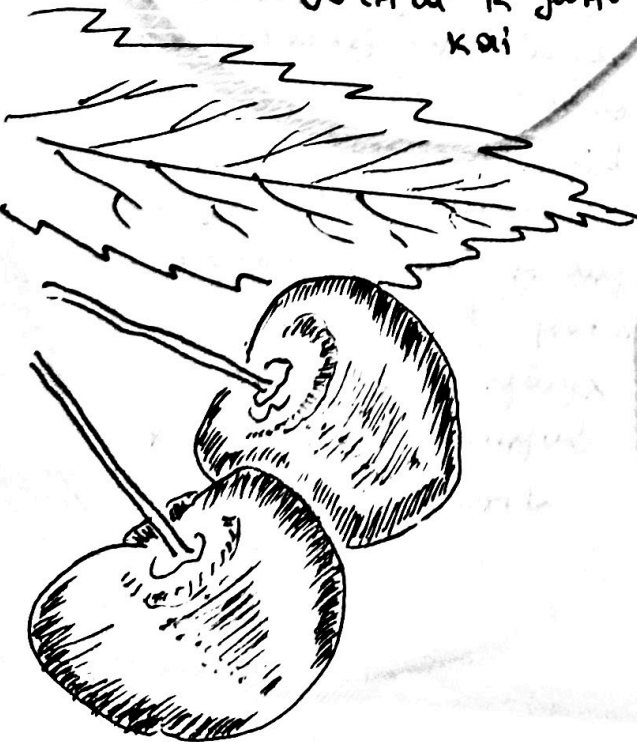

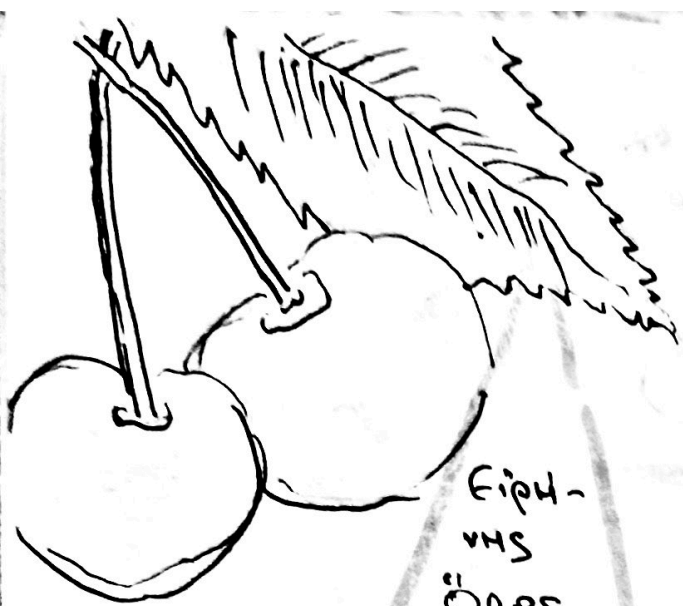
Σημειώσεις (βτα χρολόγημα) 1 ἐκ
τῶν πρὸς Ἀρμόνιον : "Τὶ τὸ
Χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπαίχ-
σελμα" (τοῦ ἀγ. Γρηγ. Νύββης).

1

... πρὸς
ἀλλήλους
οἱ λόγοι μας,
πάντοτε ἦσαν
μελέτη πρὸς ἀρε-
τήν κ' γυμνασία πρὸς
θεοδέβειαν ... αὐτὸ
ποῦ ὄνομα ἴσμεθα δηλ.
Χριστιανοὶ τοῦτο διὰ
ἀγίας Ἰωάνης φανερώσαμε
(.. διὰ τῆς ὑψηλῆς πο-
λιτείας σπῆδᾶ Ἰουδεῶν.)
Τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ, τῶν
βασιλέα δημαίνει, τῆς ἀ-
γίας Γραφῆς τὴν βασιλικὴν
ἀξίαν ... ὥστε τὸ αὐτὸ
δικαιοσύνην εἶναι κ' σο-
φίαν κ' δύναμιν καὶ
ἀληθείαν κ' ἀγα-
θότητα κ' Ἰωάνη
καὶ

βω-
τη-
ρίαν
κ' ἀφ-
δαρτίαν
... τὸ
ὄνομα τὸ
εἶναι περι-
ληψίς παντὸς
ὑψηλοῦ νοήμα-
τος ... ἐξ αὐτῶ
ἀκοχθθεῖ ἢ κα-
τανόμοις τῆς ἔρ-
μηνείας τῷ Χριστια-
νισμῷ. Χριστιανισμὸς
ἔστι τῆς θείας φύσε-
ως μίμησις. ἢ τῷ Χρι-
στianισμῷ ἐπαγγελία ἔστι
τὸ εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐκλι-
ρίαν ἐπιστροφήν τῷ ἀνδρῶ-
ν. Ἀπειλὴν φοβερὰν ἐπαγ-
χέλλεται ἡ Γραφή πρὸς τοὺς
πιπτῶς λέγουσα : « θύαι, δι' ὑμῶν
βλαβημεῖται τὸ ὄνομα μου
εἰς τὰ ἔθνη » ... θησαυρίζετε
ἐν οὐρανῷ, ἀχιοὶ γίνεσθε .. οἱ
θησαυροὶ ἐν οὐρανῷ, πάντοτε δια-
μένον, καὶ ὡς ἄλλοι σπόροι πολ-
λαπλαδίως καρποφοροῦν .. μέγα
μικρὰ κ' χμίνα προβαρέρουτες, κερ-
διζόμεν τὰ Αἰώνια !

Αγ. Γρηγ. Νύβης προς Ὀλύμπιον
 μοναχόν. Περὶ τελειότητος.
 (κινδύη..)

(2)

Εἰρη-
 νης
 ὄρος
 ἡ τῶν
 διαρονῶ-
 των ὁμο-
 φωνία. Δέν
 εἶμεθα κύριοι
 ἑαυτῶν. Ἐξηγό-
 ραθεν ἡμᾶς ὁ
 Χριστὸς (μέ τῷ
 Αἷμα τοῦ ..) αὐ-
 τοῦ ἔβμεν κτή-
 ματα . Ὁ τῷ
 Χριστῷ ὀνομαζόμενος,
 ὅς ἔστι δύναμις κ'
 σοφία κ' τῇ δυνάμει
 συνονομάζεται δυνα-
 μωθεὶς κατὰ τῆς ἀμαρ-
 τίας κ' τὴν σοφία εἰς
 τῶν ἑαυτῶν τῷ θεῷ δεί-
 ξη μέ τὴν ἐκλογὴν τῶν
 ψυχωφελῶν. Ὁ
 νόμος τῆς ζωῆς μας
 εἶναι τὸ θεῖον κρῖ-
 νηθῶν Χριστῷ . Ὁ-
 πως τῷ θανάτῳ κρα-
 τῶντος ἡμῶν, ὁ νό-
 μος τῆς ἀμαρ-
 τίας εἰς ἡμᾶς →

→ ἔπο-
 λιτεύετο.
 Πάσης ἀ-
 γαθῆς ποιο-
 τείας κ' παν-
 τὸς ἀγαθῶ μα-
 θήματος, ἀρχῆς κ'
 τέλος ἔστιν ὁ κύ-
 ριος . Τῆς ἰδίας
 ζωῆς ἑκάστὸς ἔστι
 ζωγράφος, τεχνίτης
 δὲ τῆς δημιουργίας
 ταύτης ἔστιν ἡ
 προαίρεσις, χρώμα-
 τα (τῆς ἐργασίας
 αὐτῆς) οἱ ἀρεταί.
 ... ὁ κίνδυνος οὐ μι-
 κρός ... διὰ τῶν ρυ-
 παρῶν χρωμάτων,
 χαρακτῆρα κακι-
 ας ζωγραφισθέντες
 ἀντὶ τοῦ θεοποτικῆ
 εἶδος !! ... ἡ
 μίμησις τῆς εἰκόνος
 γίνεται, ἐν χρω-
 μα ἢ ταπεινοφρο-
 σύνη ! ... ἕτερου
 χρώμα ἢ μακρο-
 θυμία.. ὡ πόδα
 ὑπέμεινε ὁ

δε
 ανθρω-
 πος κυ-
 ρίος μας,
 εν πραότη-
 τι κ' μακρο-
 θυμία, τῷ
 ὡς βίω δι' ἐ-
 αὐτῷ νομοθε-
 τῶν τῷ μακρό-
 θυμον. !!! και
 τ' ἄλλα πάντα
 περι τὴν πρωτό-
 τωπον εἰκόνα τῷ
 θεῷ βλέποντες
 κ' καλλωπιζοντες
 ἑαυτῶς, εἰκόνες θε-
 ῶ γενόμεθα, δια-
 τῆς ὑπομονῆς ζωγρα-
 φημένοι. Μονογε-
 νῆς μετὰ ἀδελφῶν ὁ
 νοεῖται, οὔτε νοεῖται
 πρωτότοκος χωρὶς ἀ-
 δελφῶν Μονογε-
 νῆ μὲν εἶναι τὸν προ-
 αἰώνιον λόγον, τῆς δὲ
 μετὰ ταῦτα ἐν τῷ
 Χριστῷ γενόμενης
 κτίσεως πρωτότο-
 κὸν γενέσθαι τὸν
 λόγον, βάρκα
 γενόμενον.
 Λοιπὸν, ἐκ
 νεκρῶν

μέν
 πρωτό-
 τοκος γί-
 νεται, ὁ ἀ-
 παρχὴ τῶν
 κεκοιμημένων
 γενόμενος, ἵνα
 ὁδοποιηθῆ βαρκί
 τὴν Ἀνάστασιν.
 Δια τῆς ἀνωθεν γεν-
 νήσεως, δι' ὕδατος
 κ' πνεύματος, οὐδὲς
 φωτὸς ποιεῖ ἡμᾶς
 τῶς πρότερον τέκνα
 ὀρχῆς ...! Ἡ ἀρχαία
 κτίσις παρήλθε ἀχρει-
 ωθεῖσα διὰ τῆς ἀ-
 μαρτίας, ..διεδέχθη
 ἡ καινὴ ζωὴ, διὰ τῆς
 ἀναγεννήσεως κ' τῆς ἐκ
 νεκρῶν ἀναστάσεως συ-
 νισταμένη με' ἀρχηγὸν
 ζωῆς τὸν Χριστὸν.
 Τρία χαρακτηρίζουν τὸν
 βίον τοῦ Χριστιανῆ, πρᾶ-
 ξις, λόγος, ἐνδύμιον. Παν-
 τὸς λόγος ἢ διάνοια, δεύ-
 τερον μετὰ τὴν ἐνδύ-
 μιον, ὁ λόγος ἐστὶ,
 τὴν ἐνωπιδεῖσαν δια-
 νοίαν εἰς τὴν ψυχὴν
 ἢ φωνὴ φανε-
 ρώνει.

Τρι-

την ταί-

ξιν μεταί

τών υδν και

τών λόγων

ή πράξις, τώ

νομθέν εις έ-

νέρχεταιν άχθδα.

Έάν τώ μή κατά

Χριστόν ένερχόμε-

νον κ' λαχόμε-

νον κ' νοσόμε-

νον, πρός τώ αντι-

κείμενον τώ άγα-

θώ οικείως έχει.

Ο άρνηθάμενος

τόν Χριστόν έν τώις

διωγμοίς, παραθάτης

έστι τώ προβκυνόμε-

νθ όνόματος. Ο έχων

πονηρά (έρρα ή λόγος ή

λογισμύς), ούδεμίαν

θχέδιν έχει πρός τών

Χριστόν. Μία είναι

εις τών άνδρωπίνη φύδιν

ή καθαρότης, ή έν Χρι-

στώ, και ή έν τώ με-

τέχοντι (δηλ. τώ Χριστιανώ)

ύπαρχθδα. Αλλαι ό μέν

Χριστός πηγάζει, ό δέ

μετέχων γίνεται και τοχος,

άποκτά αύτην (αγιότητα, κα-

θαρότητα ..), ώθτε ύπαίρχει

συμφωνία τώ κρυπώ άν-

θρω-

πθ πρός

τόν φαινόμε-

νον. Έθθχη-

μοθύνη τώ θίθ

αναλόγως τών κα-

ταί Θεόν κινθ μένων

λογισμύν. Τούτο

έθτι τώ τέλειον

τώ θίου εις τών Χρι-

στιανόν, ή ύπαρξις

λογισμύν - θκέψων κ'

λόγων κ' πράξεων

πώ εύαιρεθτόν τόν

Θεόν. Εις αύτό άνα-

φέρεται ό άπ. Παύλος

Α' θεοθ. 5, 23 όμιλών

περι τώ άγιαθμό ψυ-

χής κ' θώματος. Έάν

κάποιος άντιλέγων θυβ-

κατώρθωτον πιθτεύει

αύτό, άπαντώμεν θτα

ούδεις θτε οφανθται έάν

μή νομίμως άθλήθη.

Αγωνί λοιπόν πρός τώ

ερεπτόν τής προαιρέ-

θews κ' πρόσθου εις

ταίς άρεταίς, ... πάντω-

τε τήν καθήν άλ-

λοίωθιν (= όμωλογία

όρθ. πίθτews κ' έρρων

εύθεθείας) ... από

δόξης εις δόξαν με-

ταμορφθμένοι κ' μη-

δέποτε πρός τώ πέ-

ρας φθάνουτες ταίς

τελειόθτws.

ΑΜΗΝ.

"Όπου
 ὀρθόδοξος
 πίστις καὶ
 βίος ἀμεμπτος
 ἔκει εὐρίσκειται
 ἡ δύναμις τοῦ
 Χριστοῦ, ἔκει
 κακίας ἀποφυγή.
 Ὅθεν ἐκτείνεις
 τὸς ὑπὲρ εὐθε-
 βείας ἀγῶνας, το-
 θῶτον κ' τὸ τῆς
 ψυχῆς συνεκτείνε-
 ται μέγεθος. Τὴν
 ἐν οὐρανοῖς εὐφρο-
 σύνην, ἢ χαίρις τοῦ
 Πνεύματος δωρίζει,
 τὴν δὲ ἀξίαν ναὶ
 λαίβωμεν τὰ δῶρα,
 ὃ διατῆς πίστεως
 παρὰ τὸς πόνους ἔρως
 ἔχει. Τὸ δέλημα
 τοῦ θεοῦ εἶναι ν' ἀπο-
 κτήσωμεν διατῆς χα-
 ριτος καθαρὰν -αἰτίαν
 ψυχὴν κ' τότε τὸν
 θεὸν βλέπομεν. Ὁρᾶς
 τὸ βραβεῖον τῆς κα-
 ροτότητος; Τί κρεῖτ-
 τον ναὶ ἰδῶμεν θεῶν
 (καθὼς ἡμῖν δυνατὸν);
 ὁ Δαυὶδ λέγει: "Ἐν
 τῷ πληρώματι τῶν
 ἐπιτολῶν, οὐ μὴ
 αἰσχυνοῦμαι".

5

Σημ. τὸ Ἅγιον Πνεῦμα
 ἔδω λέγει ὅτι ἡ παρ-
 ρηβία (εὐκατακρίτως θυ-
 νείδους) πηγάζει ἀπ' τὴν
 τηρηθῆν τῶν βίων ἐντο-
 λῶν. Ὁρέγου, ἐπεδύμη-
 θον τῶν ἰσχυρῶν ἐπαινῶν ὡς
 ὁ Δαυὶδ λέγων: "Ἐν τῷ Κυ-
 ρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ
 μου" .. Ὁ μισθὸν
 τῶν ἀδελφῶν .. ἀνθρωποκτό-
 νος ἔστι .. Ὅτι οὐδεμία
 διαφορά τῶν ἔνδον κεκρυμ-
 μένων κακῶν πρὸς τὰ ἐμ-
 φανῆ, ἀκούσον τὸ Παῦλῳ:
 "... πεπληρωμένους πάθη
 αἰδικία, πορνεία, πονηρία
 πλεονεξίας .. κλη.. (Ρωμ)
 Ὁρᾶς; Τὴν κακοήθει-
 αν κ' ὑπερηφανίαν κ'
 τὰ λοιπὰ κρυπτά εἶδη
 κακίας, μετὰ τὸν φό-
 νον κ' τὴν πλεονεξί-
 αν (κ' τὰ ὁμοία) ἀ-
 ριθμεῖ (δυνατὸν εἶναι);
 Λέγει ἡ Γραφή:
 "Ὁ θεὸς ἰεῖξαι θοῦν
 κ' ὄνον .. οὐ
 γεωρηθεῖς δύο
 καρποὺς ἐπὶ
 τῷ αὐτῷ .. κλη..
 Ἀντὰ τὰ
 αἰνίγματα
 διδάσκων
 ἔτι

δέν πρέπει
να υπάρχει εἰς τῶν
ψυχῆν ἢ ἀρετῆν ὁμοῦ
μὲ τὴν κακίαν .. Ποῖα
ὁμόνοια δικαιούνης πρὸς
ἀδικίαν ; Ποῖα φιλία βω-
φροσύνης πρὸς ἀκολαθίαν ;
Ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις!!
καινὴ κτίσις δηλ. καθαρὰ
καρδία, ψυχὴ ἀμειλιχθὲν
πᾶσης πονηρίας, ἣν ὁ
αὐτὸν ἐνοικεῖ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα. Πρέπει τὸς ἀ-
ληθινὸς πιστὸς νὰ χαρα-
κτηρίζεται τὸ μὴ μέγα
φρονεῖν ἐπὶ τοῖς κα-
τορθώματι... πρὸς ἕνα
πλοῦτον νὰ βλέπουν
τῆς ἐν Χριστῷ ἀγα-
πῆς... ἀρνημένοι
πᾶσαν τὴν κατὰ
δόξαν καὶ τὴν οἰ-
κειαν ψυχὴν. Ἀρ-
νηθῆναι τὴν ψυχὴν, τὸ
μῆδα μὲν ἴμεν
τὸ ἑαυτῷ δέ-
λημα, ἀλλὰ
τὸ θέλημα
τῷ Θεῷ.

Εἰδοτὸς τῆς
καρπῶς
τῆς τα-
πεινότη-
τος καὶ
τὴν ἴμ-
μίαν

(6)

τῆς
ὑπερη-
φανίας
μῆδα βδε
τὸν δευπό-
την καὶ πρὸς
τὴν ἀνω κλήσιν
χωρεῖτε, ἀγαπῶν-
τες τὸν Θεὸν καὶ
ἀλλήλους. Ἀγάπη
καὶ φόβος πρὸς τὸν
κύριον εἶναι τὸ πρῶ-
τον πλήρωμα τῷ νό-
μῳ. Ἡ ἀγάπη εἰς
Θεὸν διατρίβεται καὶ
πῶς καὶ μεγάλων φρον-
τίδων γίνεται καὶ τῆς
βοηθείας τοῦ Χριστοῦ.
Ἀγάπης παύσης, ὑπάρχον
καὶ ἡ φιλία, πραότης
προσευχῆ, καὶ πᾶσα ἀρε-
τή. Εἰς τὸς ἀγα-
πῶντας τὸν κύριον εὐκόλος
καὶ ἡσυχὸς ὁ πόνος τῶν ἐν-
τολῶν. Ἀπὸ τῆς ἁθροῦς
ἁθροῦς καὶ καὶ ἡ διδακτικὴ
δαδὴ εὐαρέστου τῷ κυ-
ρίῳ εἶναι αὐτὸ πᾶν γίνεται
μετὰ φόβου καὶ πίστεως καὶ ὅχι
τὸ πολυτελῶς ἀνευ ἀγάπης
γινόμενον.

.. Ὁ ἴσως τῷ πόνῳ κό-
ρον τῆς εὐχῆς οὐκ εὐρίσκει.
Ἄει δὲ πόνῳ τῷ ἀγαθοῦ εὐρι-
σκεται, ὡς ἡ Γραφή λέγει: «Ὁ
πρώχοντες Με, ἔτι μείνασθε.»

ο
 Δαυίδ
 ψάλλει:
 "Έδωκας
 εὐφροσύ-
 νην εἰς τὴν
 καρδίαν μου,"
 καὶ ὁ κύριος:
 « Ἡ βασιλεία
 τῶν ὀρανῶν ἐπὶ
 ὑμῶν ἐστὶ, βασιλεί-
 αν δὲ τὴν ἀνωθεν
 ταῖς ψυχαῖς διὰ τῷ
 Πνεύματος ἐχθρομένην,
 εὐφροσύνην ἐκάλεσεν,
 ἣτις ἐστὶν ἀραιῶν τῆς
 αἰωνίου χαρῆς, τῶν ὁποί-
 αν δι' ἀπολαύσθαι τῶτε
 αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγγέλων.
 Ὁ σκοπὸς τῆς εὐσεβείας
 εἶναι ὁ καθαρισμὸς τῆς ψυ-
 χῆς καὶ ἡ ἐνοίκησις εἰς τὴν
 ψυχὴν τῷ Ἁγ. Πνεύματος διὰ
 τῶν ἀγαθῶν ἔργων. Ἡ περὶ τὴν
 εὐχὴν βουδὴ, μεγάλη ἡ-
 μῖν χαρίζεται δηλ. καρποὶ
 εὐκρινῆς εὐχῆς: ἀπλότης,
 ἀγάπη, ταπεινοφροσύνη, ὑπομονή,
 ἀκακία κ.λ.π. Τὶ τὸ κέρ-
 δος νηστείας καὶ προδευχῆς καὶ
 ἀχρηστίας, εἰρήνης ἀπουσίας καὶ
 χαρῆς καὶ ἀγάπης καὶ λοιπῶν
 καρπῶν τῆς χάριτος τοῦ
 Πνεύματος; Μηδεὶς ναὶ
 προφασίζεταὶ ἀδυναμίαν
 διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν
 καλῶν ἔργων,

οὐ-
 δὲν ἀ-
 δύνατον
 ὁ θεὸς
 νομοθετεῖ.
 Ποταμίου ψυχροῦ
 ὕδατος ... κ.λ.π.
 ὁ προσφέρων, ἴα
 λαβὴ τῶν μισθῶν
 του. Μισθῶν ἐπιθ-
 ρανιον..! " Ἐφ' ὅσον
 ἐποιήσατε εἰς ἓνα τῶν
 ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιή-
 σατε". Τὸ μὲν ἐπιταχ-
 μα μικρῶν, τὸ δὲ κέρ-
 δος τῆς ὑπακοῆς, πο-
 λὺ !! "ὄστε ὁ
 θεὸς οὐδὲν

ὁ-
 κέρ
 δύναμιν
 ἀπαιτεῖ.
 ἴσταν οἱ
 ἀγαθοεργίες
 γίνονται πρὸς
 ἐπίδειξιν, ὁ
 Χριστὸς λέγει:
 " Ἀμήν λέγω ὑμῖν,
 ἀπέχουσι τῶν μι-
 θῶν αὐτῶν »
 Πρόδοχωμεν (ναὶ
 προσέξαμε) ἀ-
 σαλφοὶ!
 ΑΜΗΝ.
 ✠

Δι-
καιού-
νης ούκ

ἀδικεῖς, τὴν
ἀρετὴν οὐ μαν-
θάνεις, εὐχῆς
ἀμελεῖς !!

Εἰς
τὸ εὐαγγέλιον οὐδὲν
ψεῦδος γράφει .. Διὰ
Πέτρος ἔδωκε τοῖς ἐ-
πισκόποις τὴν κλεῖδα
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς τμημάτων.
Γίνωσκε δὲ λαοὶ
θεοὶ λέλυται κ'
θεοὶ τοῖς ἀο-
ρατοῖς δε-

ομοῖς

εὐφίχθε-
ται. Τίς

κρείττων
ποιμὴν Μω-
υσεῦς; Τίς
ἵπιος ἀρχῶν,
πάντα χινομένους
τῷ λαῷ, τροφούς,
στρατηγούς, ἱερεῖς, αὐ-
τοπατέρας, ἐν πολέμοις
θύτων, ἐν ἐρήμῳ χο-
ρηγῶν ἀγαθὰ, δικάζων
ἐμφυλῶς, ἀπλανῶς ὁδη-
γῶν. Ὁ Μωϋσῆς ἐκατηγο-
ρήθη ὡς ἀδικῶν τὸν λαόν,
ὕβριστη, ἐβλασφημηθῆναι ὡς
ἀνεπιθήμων στρατηγός κ'
προβιάτης οὐκ ἀγαθός ..

Ὁμοίως Ἡσαΐας τὴν εὐδέθειαν
διδάσκων, ἐπιρριπίσθη κ' ἐδανατώθη.

Ὁ προφ. Ἰερεμίας τὴν εἰδωχολατρι-
αν ἀποκρυπτῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ (τῶν
Ἑβραίων) ἐλιδοβολήθη κ' ἀπέθανε μαρ-
τυρικά. Ὁ Ζαχαρίας μεταξύ τῶν ναδ
κ' τῶν Ἰουδαϊστικῶν ἐφρονεύθη .. Αὐτὸ
τὸ ὄνομα ἔχοντο ἐν τῇ θεοτόκῃ Μαρίας σω-

ματικῶς, τὸ πληρώματός τῆς θεότητος ἐν τῷ
Χριστῷ διὰ τῆς Παρθένης ἐκλάμψαντος. τὸ
κ' ἐπὶ πάσης ψυχῆς παρθενευθῆς γίνεται. Οὐ-
χὶ σωματικὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ἔχοντες. (οὐ
γὰρ χινομένους εἶμι κατὰ σάρκα τὸν Χριστόν)
ἀλλὰ πνευματικῶς ἐρχομένους καὶ τῶν Πατέ-
ρα αὐτῷ συνεισάγοντες, τῶν αὐτῶν ἢ
δύναμις τῆς παρθενίας .. σύνδεσμος
χινομένη τῆς ἀνθρωπίνης πρὸς
τὸν Θεὸν οἰκειώσεως!

(9)

φύ-

χωμεν

ζοδόμα!

Αυτή είναι

η μόνη διέξο-

δος (καθώς η

Γραφή συμβουλεύει.

Αν παραμείνωμεν

έν σοδόμοις απο-

θυμώμεν πυρίκαυ-

τοι .. εάν φεύγοντες

παρην επιτρέφομεν..

βτήχη αλάτος, ως η χυ-

νή του λώτ γενώμεθα.

φύχωμεν δουλείαν Αιγύπτου.

(απίστια κ' πάσαν αμαρτίαν)

η παρθενία τέχνη ης εί-

ναι κ' δύναμις θειοτέρας

Ζωής, προς την αδωμάτων

φύσιν τους έν βαρκι ζών-

τας να δμοιωθούν παρα-

σκευάσθαι. Δέν είναι

δυνατών όταν διαχέεται ο

νοός μας εις πολλά (βιωτή-

κά .. κ.λ.π.) να εύθυπορήσω-

μεν προς κατανόησιν και

επιθυμίαν Θεού. η αλη-

θινή παρθενία κ' η περι-

την αφθαρσίαν βπσδή εις

τώ των των σκοπόν καταλη-

γει: τω δι' αυτης ιδείν

των Θεόν. !!

η βασιλεία τω Θεού, έν-

τός δμων έβαν, τω

τω Θεού αγαθόν δέν

είναι μακρόν

απ' αυτος που τω Ζητειν,
αγνοουμεν οταν υπο
μεριμνων κ' ηδονων τω θι-
δ θυμνιγεται. Ευρισκομε-
νον δε παλιν, οταν εις εκει-
νο των διανοιαν ημων επι-
στρεψωμεν .. Βλεπε

των παραβολων της αποχ-
λυμενης δραχμης... ουδεν

οφελος εκ των λοιπων
αρετων (τας οποιας λε-
γει δραχμης..) της

μιας εκεινης απ' οθης
απ' την ψυχη..

Λυχνον ελαιου κε-

λευει να αναψωμεν (δηλ. λογον θεου φω-

τιζοντα τα κεκρυμ-
μενα της ψυχης)

.. εν τη ιδια οικια
δηλ. εν εαυτω

ζητειν των δραχ-
μων (= των εικον-
ων τω βασιλευς)

αχι παντελως
απολυμενη, αλ-

λα υποκεκρυμμε-
νη τη κοπρω

(κοπρος νοειται η
ρυπαρότης βαρ-

κος) Γειτονες
λεγει τας δυνα-

μεις της ψυχης..
οταν φανερωθη

κ' λαμψη η του
θεου εικων (δραχη)

τότε
 ἐπὶ τῆν
 θεῖαν ἐκείνην
 χαρὰν κ' εὐφρο-
 δύνῃν ἐπίστρέ-
 φον ... "Συχαί-
 ρητέ μοι - λέγει - ὅτι
 εὖρον τὴν δραχμὴν
 ἣν ἀπώλεσα .. "Γεῖτο-
 νες," λοιπὸν εἶναι
 λογικὴ κ' ἐπιθυμητικὴ κ'
 ἢ κατὰ λύπην κ' ὄργην δια-
 θεβίς . "Ὅλες αὐτὴς τότε
 χαίροντες πρὸς τὸ καλὸν κ' ἀγα-
 θὸν ἄρχονται κ' πάντα εἰς δό-
 ξαν θεῶν ἐνεργοῦνται κ' οὐδέ-
 ποτε (αἱ δυνάμεις αὐτῆς) γίνονται
 θύλα τῆς ἀμαρτίας . Ἡ παρθε-
 νία ἐστὶν κρείττων τῆς δυναστείας
 τοῦ θανάτου ! Ὁ παραδεισὸς
 εἶναι οἰκητήριον ζώντων κ' δεῖν δε-
 χεται τὴν νεκρωθέντα δια' τῆς
 ἀμαρτίας . Ὁ Δαυὶδ : "Ὁ κατοικίῳ
 βεβαίαν ἐν οἴκῳ μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐ-
 φραϊνομένην .. εὐφραίνεται γὰρ μήτηρ
 ὡς ἀληθῶς ἢ παρθένης μήτηρ , ἢ τὰ θ-
 θάνατα τέκνα κυοφοροῦσα δια' τοῦ Πνεύ-
 ματος , βεβαίαν δια' τὴν βωφοροδύνην (ὡπὶ
 τοῦ Δαυὶδ) ὀνομαζομένην . Ἡ βωφατι-
 κὴ παιδοποιΐα , ἀφορμὴ θανάτου γίνεται .
 Ἡ φθορά , ἀπὸ γενέσεως ἔχει τὴν
 ἀρχὴν . Οὐ δύναται παρελθεῖν
 ὁ θάνατος τὴν παρθενίαν , ἀλλ'
 ἐν αὐτῇ καταλήγει κ' καταλύ-
 εται . Ἄρα ἢ παρ-

θενία εἶναι ἀνωτέρα
 τοῦ θανάτου . Καλῶς
 ἀφθόρον τὸ σῶμα ὀ-
 νομαῖζεται ὡς μὴ με-
 τεῖχον εἰς τὴν θνητὴν
 διαδοχὴν τοῦ φθαρτοῦ
 βίου . Δὲν ἦτο
 δυνατόν νὰ στα-
 ματηθῆ ὁ θά-
 νατος , ἐνερ-
 γημένης δια'
 τοῦ γαίμου τῆς
 γεννήσεως .
 Ἐπὶ τῆς
 θεοτοκῆς ὁ
 βασιλευσθεὶς
 ἀπὸ Ἀδαμ
 μέχρις ἐ-
 κείνης θά-
 νατος , ἐ-
 παιδὴ κ'
 κοίτ' αὐτὴν
 ἔχενετο ,
 ὡς πέτρα
 τῆς καρ-
 πῆς τῆς
 παρθενι-
 νίας προσ-
 κρῖθας ,
 περὶ αὐτὴν
 συνετριβή .
 Οὕτως ἐν
 πάθῃ ψυχῆς
 μου παρθεύει
 συνετριβήθεται

τῷ
 δαυδ.
 τῷ τῷ
 κρατος.
 ὅπως τῷ
 πῶρ μή
 ἔχων ἴσχα
 ἢ χόρται..
 οὐκ ἔχει φύ-
 βιν ἐφ' ἑαυτῷ
 μένειν, οὕτως
 οὐδέ ἡ δύναμις
 τῷ δαυιδ ἐνερ-
 χεῖ, μὴ ἔχων τῷ
~~δαυιδ~~ χάρις τῷ
 ἰσχυρῶν. ὅταν
 συλλαβῶμαι αὐτῷ ἐν
 τῷ ψυχῇ τῷ τῷ ἰσχυρῶν.
 Πνεῦμα, ἔκτει βου-
 φαν, δικαιοσύνην, ἀγια-
 σμόν κ' ἀπολόγησιν.
 ὅ ἡ ποιῶν τῷ θεῷ ἡμῶν
 τῷ θεῷ δίδεται ἀδελ-
 φός κ' ἀδελφὴ κ' μητὴρ
 αὐτῷ. Οὐκ ἔχει
 ἔξοχίαν ἐπὶ τῶν κυ-
 ημάτων ὁ δαυιδ, κα-
 τὰ τὴν ὁ δαυιδ, ὑπὸ
 τῆς ζωῆς. ὁ ἐν
 παρθενία βίος εἶναι
 εἰχων αὐτῆς τῆς με-
 γάλους μακαριότη-
 τος, πολλὰ γέρον
 ἐν ἑαυτῷ καὶ γυν-
 αριότητα τῶν

δὲ
 ἐλπίδος
 μελλόντων
 ἀγαθῶν.
 Ὅλες οἱ δυνά-
 μεις τῆς ψυχῆς
 μας πρὸς ΑΡΕΤΗΝ
 πρέπει ν' ἀγωνίζονται.
 θεμέλιον εἰς τὴν ἐνά-
 ρετον βιωτὴν νὰ ἐ-
 χῶμεν τὴν ἀγνότητα
 -παρθενίαν. Τοῦτο
 τίμιον κ' θεοπρεπές!
 Ἀδύνατον νὰ θυσιάζω-
 χον, εὐφροσύνη παρὰ
 θεῷ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ
 βωματικὴς ἡδονές.
 Μὴ ἐμπορεύῃ τὴν χαρὴν
 ἵνα μὴ ἐκπέθῃς τῆς σω-
 ρεῆς. Ἡ χάρις μὲν τῷ
 θεανθρώπου δῶρον, ἡ δὲ πο-
 λιτεία τῷ ἀμνησέντως τῷ
 κατόρθωμα. Χρειαζο-
 μεν εἰς τὸν θεόν! τῷ
 χρεῖος αὐτῷ πρὸς τοὺς θυ-
 ανθρωπῶν μας φανερεῖται
 δμῶν πρὸς αὐτῶν εὐγνωμο-
 σύνη, βωμτικὰ μὲν αὐ-
 τῶν κ' ἡ ἐπιμέλεια τῆς
 ἀρετῆς. Ἡ ἀρετὴ ἡ
 μίσθια τῶν ἀδελφῶν αὐ-
 τῆς (ἐπὶ τὴν ἀγαθὴν πο-
 τειαν) ἐπιζητεῖ. !!
 Δόξα σοι Κύριε!

Χαίρετε
οἱ τῆς
ἀπλανοῦς ἐν-
βεθείας κ' τῆς
κατ' ἀρετὴν πο-
λιτείας διδάσκα-
λοι ! Ἔστω τοί-
νων κ' ἀνώματος νη-
στεία κ' ἀῦλος ἔχ-
κράτεια ἢ περὶ ψυ-
χὴν στρεφομένη ἀπο-
χὴ τῶν κακῶν καὶ
δι' ἐκείνην ἡμῖν κ' αὐτῆ
ἐνομοθετήσῃ ἢ ἀποχὴ τῶν
θρωμάτων. Μηδευέσθε
τοῖνον ἀπὸ κακίας, ἐγκρα-
τεύσαθε ἀπὸ τῆς ἐπι-
θυμίας τῶν ἀλλοτριῶν,
ἀπὸ σχεστῆς κέρδους ἀδικῶν.
.. Διὰ τὴν καθαρότητα
ψυχῆς ἐνομοθετήσῃ νηστεία.
.. Μὴ ἀφῆκῃς ἄλλος ναὶ
ἐλεῆθῃ τῶν ἐχθρῶν σου θλι-
βόμενον ἢ πτωχόν. Μὴ
ἄλλος λαβῆ τῶν θηβαι-
ρόν αὐτῶν. .. γυνεὴ ταχὺς
τροφεὺς εἰς τῶν πτωχόν.
.. μὴ καταφρονήσῃς τῶν
κειμένων ὡς οὐδενός ἀδίων.
.. τὸ πρόσωπον τοῦ σω-
τῆρος ἔχόν οἱ δεόμενοι
ἐλεῆς. .. Σπεῖρον διδῶς
κ' πληρῶσεις τῶν ἀγα-
θῶν δραχμάτων τῆν οἰ-
κίαν.

Μὴ
πάντα
τῆ βαρκί,
Ἰθώμεν τι
κ' τῷ θεῷ.
.. κτὴ βαθε
τα μὴδέποτε
ἔγκαταλείποντα
τῶν κτηδόμενον.
.. Μὴ πάντα ἡ-
μέτερα, ἀλλὰ μέρος
ἔστω κ' τῶν πνεύ-
των τοῦ θεοῦ, πάντα
τοῦ θεοῦ τοῦ κοινῶ
Πατρός. Μὴ
θνητοὶ τὴν
πίστιν κ' ἀδά-
νατοι τὴν ἀπόλαυ-
σιν. .. Παροδικὸς
ὁ βίος ἡμῶν κ' ῥέων
ὁ χρόνος. Εὐλογία
μὲν ἔστω, ἢ τῶν ἐν-
τολῶν ἐπιμέλεια, κα-
τὰρ δέ ἢ περὶ τῶν
ἐντολῶν ραθυμία.
.. ἕως εὐπλοεῖς, ὄρε-
σον χεῖρα τῷ ναυα-
γῶντι. .. κοινόν τὸ
κλυδώνιον.

Η συναισθητική δύναμη του σώματος είναι η ψυχή. Η συναισθητική δύναμη του σώματος είναι η ψυχή.

13

Γενώ-
μεθα κα-
τά τὸν πα-
ροιμιώδη λόγον,
ἑαυτῶν γινώσκοντες.
ἢ γινώσκεις τὸ ἑαυ-
τῶν μας, καθάρσιον
τῶν πλημμελημάτων
ἐκ τῆς ἀγνοίας. Ἀλ-
λά δὲν εἶναι εὐκόλου
να ἴδωμεν ἑαυτῶν
χωρὶς κατὰ πᾶσιν ποιεῖ
τὸ ἀδύνατον δυνατόν. Ὅ-
πως οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ
πάντα βλέπουν, ἀλλὰ ἰδίως
οὐχ ἄρῳβιν. Ὅμοιος κ' ἡ
ψυχὴ πάντα ἐρευνᾷ τὰ ἔ-
ξω αὐτῆς, ἑαυτὴν ἰδεῖν
ἀδυνατῶς ἔχει. εἰς τὸ
κατώτερον, ἢ εἰκῶν πρὸς
τὸ ἀρχέτυπον σχηματι-
ζεται ... δια τῶν ψυ-
χῶν τῶ ἀντίθετον
νοῶμεν. .. κατὰ
τὸ θεῖον κῆρυξ
τὸ εἶδος τῆς ψυ-
χῆς ἀπεικονίζε-
ται. ὅταν
πρὸς τὸ ἀρχέ-
τυπον βλέπει
ἢ ψυχὴ, τῶ-
τε δι' ἀκρι-
βείας ἑαυτὴν
βλέπει

Ἐπιδοῦν οἱ θεῶς εἶναι ἀν-
λος, αἰσώματος ... (τοιούτου
τῶ ἀρχέτυπον) κ' ἡ ψυχὴ
δια τῶν αἰσῶν χαρακτη-
ρῶν γινώσκεται (δηλ. αἰ-
σῶς, νοερά, αἰσώματος).
Πότε ἐρχίται ἢ ἀν-
θρωπίνῃ φύσιν εἰς τὸ
ἀρχέτυπον; ἢ ἔστιν
σαρκικῶς ἢ ἔστιν
ἔξω τῆς σαρκὸς
γίνεται;
εἶναι φανερόν
ὅτι ἢ ἔστιν ἢ γάρ
εἶναι ὁλόκληρος
κ' μετὰ τὴν ἕλικην
ἢ οἰκείωνεται,
οὕτω κ' ἡ ψυχὴ
τῶτε μετέχει τῆς
νοερᾶς κ' αἰσῶν ἢ
ἢ ἔστιν τῶν ἄλλων
ἐγκαταλείψει.
Μὴ λυπεῖσθε τῶν λυπη-
τῶ κόσμῳ πᾶσιν ἐπιφέρει δά-
νατον, ἀλλὰ λυπεῖσθε κα-
τὰ θεόν, τῆς ὁποίας τὸ τέ-
λος εἶναι ἢ σωτηρία ψυχῆς.
Μόνον οἱ ἀπίστοι περιορι-
ζοῦν τὰς ἐλπίδας εἰς τὸν πρό-
βικαιρον βίον, δια τῶ τῶ συμφο-
ραὶ θάνατον τὸν θάνατον.
"φιλε, χρῆσον μοι τῶν ὄντων
ἀρτων". ἢ ἄρως λέγει τῶν συμ-
μαχίαν τῶν εὐχῶν.

Ημεεις της Αγαπης
 πτωχευομεν !.. „Εμη-
 λωβα επι τοις ανόμοις,
 λέγει ο Δαυιδ.. Έγω
 ο άδωτος έμηλωβα ειρήνην
 αμαρτωλών. Ο των
 κοικών ευρέτης (= διαβο-
 λος) ευερχέτης γενέ-
 θαι ου δύναται ..
 Έγω πως άεακρυτί θα-
 βασάω των άλλο πρώτων
 των αδελφών; Πόρνη
 γαρ έβαν η αιρεσις ..
 .. Αληθεύει η Δεία
 Γραφή κ' τό μείζον
 όμολογήσα κ' τό ιδον
 μη άρνημένη .. Όταν
 προς τό ανθρώπινον ο
 λόγος βλέπη, μείζο-
 να όμολογησά του διά-
 βολικός όρωμένον | τον
 μη όρωμένον .. Όταν
 προς τό θεϊον όδηγεϊ
 των διόνοισιν, αρχεί
 τω μείζονος κ' τω
 ελάττονος σύγκρισις
 κ' άντιθέτων η
 ενότης κρυπτεται;
 „Έγω κ' ο Πατήρ εν
 έβμεν, ..

! :
 ο
 σου
 θα
 ! :
 ο
 σου
 θα
 ! :
 ο
 σου
 θα
 ! :
 ο
 σου
 θα
 ! :
 ο
 σου
 θα

Έτερος, μεταβτοι-
 χείωσις της ρύθε-
 ως ήμων. ...

Ουτος ο τόκος δια
 πίστεως κωφορείται,
 δια τώ βαπτίσματος
 εις φως άγεται .

Τρόπος τούτου η
 εκκλησία γινεται ..
 ματός τα διδάσμα-
 τα .. τροφή ο ά-
 υωθεν άρτος, ηλικίας
 τελείωσις, η ύψηλή
 πολιτεία, χαρμος η
 θυμβιωσις της βού-
 θρας, τέκνα οί έλπι-
 δες .. πλούτος η τροφή
 τώ παραδείσου ..

.. Όταν λέγη
 Δαυιδ : .. Αύτη η ήμέ-
 ρα ην έποίησεν ο
 κύριος .. κ.λ.π. >> .. εν τω-
 τη ποιησά καινών ορανών
 (= τό ότερέωμα της εν
 Χριστώ πίστεως) κ' και-
 νην γην (= αίγιαθην καρ-
 δίαν) .. υγιος εις αυ-
 τήν την κτίσιν είναι ο
 καθαρός θιος, άβτρα οι
 αρετές, διαλαββα = η
 πνευματική ζωής
 χόρτα = η αίγιαθη δι-
 δασκαλία

.. ηλθε η βασιλεία τώ
 θεού κ' καταλύθη τώ
 δυνατώ τώ κράτος .. έγινε
 άλλη γεννησις, θιος

ἠόφρησεν τὸν
Ἀναστάσιον Χριστόν,
τὴν χαρὰν τῶ κο-
ρυθῆ, τῶν Ἰωάν τῶν
ἔθνων. Ἰσοῦ ἡμεῖς
οἱ ποτὲ ξένοι τῆς
ἐπιχνώσεως θεῶ, τῶν
θεῶν ἐπέχνημεν.

ἠμνησθῆσονται κ' ἐπι-
στραφῆσονται πρὸς κύριον
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
ψαλμ. 21 >>. ἠμνησθῆσον-
ται τὴν παλαιὰν πτωχῶν,
τῶν νέαν ἀναστάσιον, τὴν

ἀρχαίαν παράθετον κ' τὴν
ὑπέροχον διδασκαλίαν τῶν
ἀμαρτανῶν τῶν ἁ-
φροσύνη, τῶν ἀπο-
στόλων τῶ κήρυξ-
μα, τῶν Ἀναστάσι-
ων Χριστόν τῶν με-
ταλλάξαντα τὰ
φθαζόντων εἰς ἀφθαρ-
σίαν. ἠὲ κύρι-
ος ἐθαγίλευσεν
εὐπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο ἠὲ ὑπρέπειαι
λέγει τὴν ἀφθαρ-
σίαν, τὴν ἀθανάσιαν,
τῶν ἀποστόλων τῶν
βύθκλιτον, τῶν στέ-
φανος τῆς ἐκκλησίας.
ἠὲ ἐνεδύσατο κύριος
δύναμιν. δύναμιν
λέγει τῶν διαβαρῶν

(15)

οἰκονομίαν ... διαβα-
ρῶν ὁ ἀδύνατος δια-
μῶνας κατέβαλε .. δια-
σταυρῶν ἐχθρῶν δυ-
ναμῶν κατενίκησεν..
ἠὲ ἁμαρτία πρῶτα
τῶν γῆν ἔβριε.. ἐκλο-
νῶσε, ἀναστάσιος ὁ Χρι-
στῶς, ἐβτερέωσεν αὐ-
τὴν τῶ ζύγῳ τῶ
σταυρῶν, μηκέτι
πρὸς ἀπώλειαν θα-
δίσειν, οὐδέ εἰς
πλάνην παραμεί-
νειν ..

ἠὲ ἡλυκῶς
θυεῖται ὁ
τῶ θιῶ ἠ-
μῶν, ὁ Δαυ-
ιδ τῶς κα-
τα θεὸν νη-
πιῶς θυμῶν
ἠὲ τῶς
ἠὲ ἀνδρῶν θυνα-
ζωνιζέται, παι-
δαγωγῆ τῶν
νότητων, σθη-
ριζέται τῶ γῆ-
ρος .. γίνε-
ται σθη-
βραζιωνῶν,
ἀδελφῶν
προπονη-
τῆς, νικῶν-
τῶν στέ-
φανος,

ἐπικίδαιος παραμυθία,
ἐπιτραπέσιος εὐφροσύνη
... Φαιδρύνου οἱ γα-
μοὶ Δαυὶδ τοῖς ἑορ-
ταῖς ... γίνεται αὐτὰ
- γράφω ὁ μελοκαρδὸς ἐνώ-
θεοτοκοδρομίας !!

οἶδου
Ἐορτή
ἔξ ἑορτῆς !
ὦ ! ἅγιοι οἱ Χριστὸν
Χριστοφόροι.
Μαθηταὶ μαρτύρων ! ἔχοντες
οὐ θυνῆδαια μετ' ἀλογίας,
ἀλλ' εὐθέβεια μετ' εὐλα-
θείας... κ' ὁ θῖος

ὁμοδο-
ξος κ' ὁ τρόπος ὁμόσηλος.
Τιμῆς μαρτύρων μνήμην; τι-
μιβαὶ κ' τῶν χυώμην ! κοι-
νωσία μνήμης, ἢ συμπρωσία
τῆς χυώμης. Αἱ ἐντολαὶ
κοιναί, ὁ τρόπος κοινός, ἐν
τῷ θραβεῖον τῆς ἀλη-
θείας !

Τὶς ἡ εὐγένεια
τῷ Μεγ. Βαβιλεῖ.
Τὶς ἡ πατρὶς,
Γένος αὐτῷ, ἡ πρὸς
θεὸν οἰκείωσις.
Πατρὶς δὲ ἡ ἀ-
ρετή ...!

Ἀπαίδεια, μακαριό-
της, κακὸ παντὸς
ἀλλοτριώσις, ἀχ-
θέλων ὀμιλία, δει-
ρία τῶν ἀοράτων,
θεῶ μετῶβία
εὐφροσύνη τέλος
οὐκ ἔχουσα..

εἰ τῶν ἀγαθῶν ἔ-
παύξησις τῷ κακῷ
μειωσις γίνεται.

Μία ἐστὶν ἡ Ἰωὴ ἡ-
μῶν ἡ παραχνορέμ
διὰ τῆς πίστεως εἰς
τὴν Ἁγίαν Τριάδα,
ἐκ πατρὸς πηγάζου-
σα, διὰ τοῦ γιου
προϊδουσα, ἐν δὲ τῷ
Ἁγ. Πνεύματι ἐνεργ-
ουμένη.

Νόμος ἐστὶν ἀμέτερος κλαίειν μετὰ κλαυόντων
νομοθετῶν κ' συγχαιρεῖν τοῖς χαίρουσιν..